

Διόδωρος 19.61.1-3, 314 π.Χ.

Ο Αντίγονος συνομολόγησε φιλία με τον Αλέξανδρο του Πολυπέρχοντα που τον προσέγγισε. Μετά κάλεσε σε γενική συνέλευση τους στρατιώτες και τους Μακεδόνες που κατοικούσαν εκεί και κατηγορήσε τον Κάσσανδρο για την δολοφονία της Ολυμπιάδας και τα γεγονότα τα σχετικά με τη Ρωξάνη και τον βασιλέα (ενν. τον ανήλικο Αλέξανδρο Δ'). Επιπρόσθετα τον κατηγορούσε ότι παντρεύτηκε την Θεσσαλονίκη με τη βία και ότι φανερά σφετερίζεται την βασιλεία των Μακεδόνων κι ακόμα ότι εγκατέστησε τους Ολύνθιους, που ήταν οι χειρότεροι εχθροί των Μακεδόνων, στην ομώνυμη πόλη του και ξανάχτισε την Θήβα που είχε ισοπεδωθεί από τους Μακεδόνες. Και όταν το πλήθος συμερίστηκε την αγανάκτησή του, εισήγαγε ψήφισμα σύμφωνα με το οποίο ο Κάσσανδρος ανακηρυσσόταν εχθρός, αν δεν κατέστρεφε τις νεοϊδρυθείσες πόλεις (δηλ. τη Θεσσαλονίκη και την Κασσάνδρεια), αν δεν απελευθέρωνε από τη φυλακή τον βασιλιά με την μητέρα του Ρωξάνη και δεν αποκαθιστούσε το γόητρό τους μεταξύ των Μακεδόνων, και με λίγα λόγια, αν δεν πειθαρχούσε στον Αντίγονο που είχε αναδειχθεί στρατηγός και είχε πάρει στα χέρια του τον έλεγχο του βασιλείου. Με το ίδιο ψήφισμα ανακηρυσσόταν όλες οι πόλεις ελεύθερες, δίχως φρουρές και αυτόνομες.

Διόδωρος 19.62.1, 314 π.Χ.

Ἄμα δὲ τούτοις πραττομένοις Πτολεμαῖος μὲν ἀκούσας τὰ δεδογμένα τοῖς μετ' Ἀντιγόνου Μακεδόσι περὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας ἔγραψε καὶ αὐτὸς τὰ παραπλήσια, βουλόμενος εἰδέναι τοὺς Ἕλληνας ὅτι φροντίζει τῆς αὐτονομίας αὐτῶν οὐχ ἦττον Ἀντιγόνου.

Συγχρόνως με αυτές τις ενέργειες, ο Πτολεμαῖος, όταν πληροφορήθηκε τις αποφάσεις που ψήφισαν οι Μακεδόνες με τον Αντίγονο αναφορικά με την ελευθερία των Ελλήνων, κυκλοφόρησε και ο ίδιος παρόμοια διακήρυξη, επειδή επιθυμούσε να πληροφορηθούν οι Έλληνες ότι η αυτονομία τους απασχολούσε και τον ίδιο εξίσου με τον Αντίγονο.

Πλούταρχος, Βίος Δημητρίου 1-2, 307/6 π.Χ.

Χαῖρε βασιλεῦ Ἀντίγονε, νικῶμεν βασιλέα Πτολεμαῖον ναυμαχίαι, καὶ Κύπρον ἔχομεν καὶ στρατιώτας αἰχμαλώτους μυρίους ἑξακισχιλίους ὀκτακοσίους...

Ἐκ τούτου πρῶτον ἀνεφώνησε τὸ πλῆθος Ἀντίγονον καὶ Δημήτριον βασιλέας. Ἀντίγονον μὲν οὖν εὐθύς ἀνέδησαν οἱ φίλοι, Δημητρίω δὲ ὁ πατήρ

ἔπεμψε διάδημα καὶ γράφων ἐπιστολὴν βασιλέα προσεῖπεν. Οἱ δὲ ἐν Αἰγύπτῳ τούτων ἀπαγγελλομένων καὶ αὐτοὶ βασιλέα τὸν Πτολεμαῖον ἀνηγόρευσαν, ὡς μὴ δοκεῖν τοῦ φρονήματος ὑφίεσθαι διὰ τὴν ἦτταν. Ἐπενείματο δ' οὕτως τὸ πρᾶγμα τῷ ζήλῳ τοὺς ἄλλους διαδόχους.

Χαίρε βασιλέα Αντίγονε.

Νικήσαμε τον βασιλέα Πτολεμαῖο σε ναυμαχία, και έχουμε την Κύπρο καθώς και 16800 στρατιώτες αιχμαλώτους. Και ο Αντίγονος εἶπε: "και συ μα το Δία χαίρε".

Για πρώτη φορά το πλήθος αποκάλεσε με επευφημίες τον Αντίγονο και τον Δημήτριο βασιλείς. Ο Αντίγονος λοιπόν στέφθηκε αμέσως από τους φίλους του, και, ταυτόχρονα, έστειλε στον γιο του Δημήτριο διάδημα που το συνόδευε με επιστολή όπου τον αποκαλούσε βασιλιά. Αλλά και οι φίλοι του Πτολεμαίου στην Αίγυπτο, μόλις τα έμαθαν αυτά, του απένειμαν τον τίτλο με δική τους πρωτοβουλία, για να μην φανεί ότι το ηθικό τους ήταν πεσμένο εξαιτίας της ήττας του. Με τον τρόπο αυτό οι ανταγωνισμοί εξώθησαν και τους άλλους διαδόχους σε ανάλογες πράξεις.

Διόδωρος XXI 12, 292 π.Χ.

... τῶν φίλων αὐτῷ συμβουλευόντων
σώζειν ὅπως ποτε δύναται ... ἀπεκρίθη μὴ
δίκαιον εἶναι καταλιπόντα τὴν δύναμιν
καὶ τοὺς φίλους ἰδίαι σωτηρίαν αἰσχροὺς
πορίζεσθαι.

Οι φίλοι του (ενν. του Λυσιμάχου) τον πίεζαν με τις συμβουλές τους να σώσει τον εαυτό του με οποιονδήποτε τρόπο ..., εκείνος τους αποκρίθηκε ότι δεν ήταν καθόλου τιμητικό να φροντίσει για τον εαυτό του εγκαταλείποντας τον στρατό και τους φίλους του.